

Przez walkę i ofiary do zwycięstwa Noworoczne proklamacje Wodza Niemiec

Z okazji Nowego Roku wydał Wódz Wielkich Niemiec, Adolf Hitler, dwie proklamacje do narodu niemieckiego i armii niemieckiej, w których to proklamacjach w jasny i żołnierski sposób omówiona jest obecna walka światowa, osiągnięcia ubiegłego roku i widoki na przyszłość. Wspomnianych odezw, które i tak w pierwszym rzędzie przeznaczone są dla narodu niemieckiego nie możemy podać w pełnym tekście już chociażby ze względu na ich długość. Wybrane zostały natomiast dla naszych czytelników te fragmenty z proklamacji, które i nas szczególnie interesują.

W tym samym duchu wydane zostały odezwy przez Hermana Göring'a do narodu niemieckiego i lotnictwa, przez wielkiego admirała Dönitz'a do marynarki wojennej, przez ministra Rzeszy i Reichsführera SS Himmler'a do oddziałów broni SS i policji oraz przez ministra Rzeszy dla spraw uzbrojenia i amunicji Speera do pracowników niemieckiego przemysłu.

Poza tym minister Rzeszy dr. Goebbels wygłosił wieczorem 31 grudnia do narodu niemieckiego przemówienie przez radio, w którym to przemówieniu dźwięczała nuta wiary w pełne zwycięstwo.

„Wojna, którą rozpoczęła Anglia — zaznaczył Wódz Niemiec w swojej proklamacji noworocznej — sądząc, że dalej będzie prowadziła swoją starą tradycyjną politykę równowagi europejskiej, przygotowana została propagandowo i doznała poparcia ze strony międzynarodowego żydostwa, lecz dziś nie jest już prowadzona w interesie Anglii, lecz dąży do zwycięstwa dyktatury żydowskiej nad światem. Anglia, która tak często używała narodów, jako narzędzia dla swoich pozbawionych skrupułów celów europejskich, stała się dzisiaj sama tylko narzędziem jeszcze bardziej pozbawionych skrupułów mocarstw. Niezależnie od wyniku obecnej wojny, mocarstwowa pozycja Anglii w każdym wypadku musi u końca tej wojny być słabsza aniżeli była na jej początku.

Przed całym naszym życiem, naszym zachowaniem się i naszym bytem postawiono jedno jedyne zadanie, a mianowicie unicestwienie szatańskich planów żydowskich podpalaczy świata i ich trabantów.

W obecnym roku, moi koledzy, na dowództwie niemieckim spoczęło największe zadanie, jakie kiedykolwiek mogło być postawione. Dzięki mestwu, oddaniu się i ofiarności frontu i kraju, dzięki pilności naszych robotników udało się rozwiązać owe potężne zadania przy ponarciu ze strony naszych sprzymierzeńców w Azji Wschodniej i naszych towarzyszy broni w Europie. Główny jednak ciężar dźwigała w Europie — podobnie jak było od początku — naród niemiecki i żołnierze niemieccy.

Wszystkie powstałe przed nami wskutek zdrady włoskiego króla zadania zostały obecnie zasadniczo rozwiązane. Front znajduje się na południu od

Rymu i stale będzie wzmocniany do odparcia anglosaskich oddziałów. Z zamierzonego uderzenia na Brenner powstała ślimacza ofensywa, która uszczęśliwia alianckich dowódców gdy mogą w ciągu tygodnia donieść o „zdobyciu“ ruin jednej albo dwu wieśk wieśniaczych. Balkany znajdują się w naszym ręku, wszystkie wyspy zajmują wojska niemieckie. Łądowanie oddziałów alianckich, obojętnie gdzieby go zamierzano dokonać, napotka na opór

niemiecki, który zupełnie inaczej będzie wyglądał aniżeli pozdrowienie Amerykańców i Anglików przez zdradzieckich francuskich generałów w Afryce Północnej lub przez pozbawione charakteru kreatury Badoglio na Sycylii.

Chłodnym jest faktem, że przeciwnicy Niemiec, którzy rozpoczęli obecną wojnę w nadziei na bezwzględnie pewne zwycięstwo, dotychczas zawsąd byli wypędzani i że po czterech latach walki Niemcy, które na

leż silniejszego wyrazu jak właśnie w bliskim froncie rejonie Kraju Wschodniego.

Nowy rok postawił przed nami wszystkimi większe i surowsze jeszcze wymagania. Jestem pewny, że pracownicy niemieckiej administracji suwerennej tak samo jak mężczyźni i kobiety zatrudnione w tutejszej gospodarce również i w nadchodzącym roku jedną tylko przejęci będą myśla, a mianowicie, by przez najwyższe wysiłki okazać się godnymi frontu.

Z tym samym podziękowaniem i z tym samym uznaniem zwracam się do ludności Kraju Wschodniego, która zrozumiałwszy jasno grożące jej ze strony bolszewizmu niebezpieczeństwo, związała z Niemcami swój los i obronę. Na froncie walczą wszędzie ochotnicy narodów Kraju Wschodniego ramieniem przy ramieniu z niemieckimi kolegami, by w wiernym braterstwie broni definitywnie usunąć niebezpieczeństwo bolszewizmu. W samym zaś Kraju Wschodnim wieniaci i mieszczanie, pracując pilnie, zwiększyli w dalszym ciągu swoje osiągnięcia dla gospodarki wojennej i przez to przysiali ze zdecydowaną pomocą walczącemu frontowi.

Wobec tego, że Niemcy, które na początku tych zmagających przestrzeń życiową o powierzchni 634.000 km. kwadratowych zajęły dzisiaj w Europie dwa miliony 650.000 km. kwadratowych. I faktem jest że również w czwartym roku wojny rozbiście Rzeszy Niemieckiej nie udało się, że nie udało się wytepić lub choćby tylko osłabić siły życiowej narodu niemieckiego, lecz że Niemcy w piątym roku wojny z całkowitą pewnością bronią dalej Rzeszy a przez to i Europy.

Jest to zasługa dowództwa i żołnierzy całej armii. Ze Angli cy zamierzają dokonać lądowania na Zachodzie lub na Bałkanach, w Norwegii, Holandii, Portugalii lub gdzie indziej nie stanowi dla Niemiec nic nowego, niezależnie zupełnie od tego że na większości z tych miejsc oni już raz byli. Ze zamierzają oni wszelkimi środkami jakie posiadają przeprowadzić wspomniane lądowania, jest rzeczą zupełnie zrozumiałą. Ze przeznaczają przy tym spec-

jalnych dowódców dla tych lądowań, nie stanowi również w historii wojen nowego. Tak było nawet w czasie naj-słabszych wojen koalicyjnych w przeszłości. To w końcu, że planują oni przy tym pobić Niemcy, było przecież ich zamierzeniem od początku. Dlatego też mogą tylko zapewnić naród niemiecki, że uwzględniłmy z góry wszystkie owe zamierzenia i że przygotowaliśmy się, i to nie tylko pod względem osobowym i materialnym, lecz także przez ufortyfikowanie owych punktów, które wydały nam się decydujące i ważne dla tego rodzaju lądowania, i to w takich rozmiarach, które prawdopodobnie więcej niespodzianki sprawią naszym przeciwnikom, aniżeli by mogły nam sprawić ich lądowanie.

Jeśli powiadają, że nowej inwazji nie można porównywać z próbą lądowania pod Dieppe, tedy i my nie oczekujemy niczego innego. Albowiem również i nasza obrona stała się od tego czasu oczywiście inna, a przede wszystkim Angli cy, którzy wylądowali w Dieppe nie zapoznali się w ogóle jeszcze z ówczesną niemiecką obroną.

Przemawiam przed narodem niemieckim z całkowitą pewnością, że gdziekolwiek by alianci przeprowadzali swoje lądowania, wszędzie zostaną odpowiednio przyjęci.

W odróżnieniu do wojny światowej, kiedy w roku 1918, Niemcy trzem i pół tysiącem nieprzyjacielskich czołgów przeciwstawili mogli zaledwie tuzin własnych, a przy tym w ogóle nie posiadali żadnej obrony przeciwczołgowej, w obecnej wojnie potęgę się produkcja niemieckich własnych czołgów bez przerwy pod względem jakościowym i liczbowym, tak samo jak i produkcja broni odpierającej. Niemcy są zaiste jedynym państwem na świecie, które nie obniżyło swojej dobyczy węgla, lecz naodwrot podwyższyło ją, i które przy tym jak najbardziej ograniczywszy zapotrzebowanie prywatne podporządkowało wszystko interesom prowadzonej wojny.

Rok 1944 będzie bardzo ciężki. Lecz naszym wspólnym zadaniem jest przewyciężyć w nim okres czystej obrony i przeciwników tak długo zadawać ciężkie ciosy, aż w końcu wybiję godzinę, kiedy Opatrzność będzie mogła ofiarować zwycięstwo narodowi, który na najbardziej zasługuje. Kiedy jednak zwracam swój wzrok na Was, moi żołnierze niemieccy, na Wasze bohaterstwo, na Wasze rozważanie ofiary i pracę w kraju, wówczas moja wiara przemienia się w niezłomną pewnością: więcej żaden naród nie potrafi dokonać, wycierpieć i znieść. Dlatego jeżeli Opatrzność jako nagrodę daje życie temu kto najmężniej walczy i broni się, wówczas naród niemiecki znajdzie łaskę przed Tym, który jako sprawiedliwy sędzia po wsze czasy zawsze tylko temu dawał zwycięstwo kto najbardziej był go godny. W tej walce o swoje być lub nie być zwyciężą w końcu Niemcy“

Przemówienie noworoczne Reichskommissar'a Lohse'go

RYGA. (ON). Minał rok, jeden z najcięższych w historii niemieckiej. Z wdzięcznością wspominam w tym nowym roku niezmierną pracę, jaką wykonali wszyscy moi współpracownicy na placówkach niemieckiej suwerennej administracji oraz wszystkie kobiety i mężczyźni zajęci tutaj w Kraju Wschodnim na placówkach służących wojnie. Praca ta jednemu tylko poświęcona była celowi: przyczynieniu się do pokonania wrogów Niemiec. Nigdzie ten ścisły związek naszej pracy z walczącymi oddziałami nie mógł zna-

dniego, która zrozumiałwszy jasno grożące jej ze strony bolszewizmu niebezpieczeństwo, związała z Niemcami swój los i obronę. Na froncie walczą wszędzie ochotnicy narodów Kraju Wschodniego ramieniem przy ramieniu z niemieckimi kolegami, by w wiernym braterstwie broni definitywnie usunąć niebezpieczeństwo bolszewizmu. W samym zaś Kraju Wschodnim wieniaci i mieszczanie, pracując pilnie, zwiększyli w dalszym ciągu swoje osiągnięcia dla gospodarki wojennej i przez to przysiali ze zdecydowaną pomocą walczącemu frontowi.

Wzrastający ciężar walk na Wschodzie spotęgował wszędzie wolę oporu. Ten związek między frontem a Krajem Wschodnim spełni również w przyszłym roku wspólne uwarunkowane wojną zadania i zniweczy napór bolszewizmu.

Tak jak ubiegły, tak też i nowy rok znajdzie nas gotowymi do uczynienia wszystkiego, dla osiągnięcia ostatecznego zwycięstwa!

Ryga, 31 grudnia 1943.

Podp. LOHSE
Reichskommissar
für das Ostland.

Silne ataki sowieckie pod Żytomierzem odparto

Działalność bojowa pod Nikopolem i Dniepropietrowskiem osłabła. — Zacięte walki miejscowe pod Witebskiem.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 1. 1. 1944.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na przyczółku mostowym Nikopol, bolszewicy po silnym przygotowaniu artyleryjskim, wspierani przez czołgi i samoloty bojowe podjęli ponownie swe ataki. Odparto ich lub odrzucono z powrotem wśród wysokich strat nieprzyjacielskich. Rozbito liczne czołgi.

Również na zachód od Zaporozża kilka nieprzyjacielskich ataków speliło na niczym.

Na północ od Kirowogradu rozbito zacięte się broniącą nieprzyjacielską grupę bojową.

Na obszarze Żytomierza rozbito wczoraj podczas zaciętych walk 59 czołgów. W kilku miejscach wojska niemieckie przystąpiły do miejscowych pomyślnych kontrataków. W przebiegu ciężkiej bitwy oddano miasto Żytomierz.

Pod Witebskiem ponownie speliły na niczym wszystkie nieprzyjacielskie próby przełamania frontu. Na północny zachód od Rzeszcy wojska armii lądowej pod dowództwem generała wojsk pancernych Harpe w siedmiodniowych ciężkich bojach zamknęły powstałą lukę we froncie i przy tym zniszczyły wielkie siły nieprzyjacielskie. Nieprzyjacieli poniesł niezwykle wysokie krwawe straty. Wzięto wielką ilość jeńców. Zdobyto lub zniszczono 58 czołgów, 226 dział wszelkiego rodzaju i liczną inną broń.

Na froncie południowo-włoskim nieprzyjacieli ubiegłego dnia przedsięwzięli po silnym przygotowaniu artyleryjskim kilka natarć, które załamały się przed niemieckimi pozycjami.

Brytyjsko-północno-amerykańskie zespoły lotnicze atakowały w dniu wczorajszym wielki Paryż i kilka miejscowości na zajętych obszarach zachodnich. Ludność szczególnie w niektórych dzielnicach

miasta w Paryżu miała wysokie straty. Powietrzne siły obronne zniszczyły podczas tych ataków według dotychczas ustalonych danych 19 nieprzyjacielskich samolotów, przeważnie czteromotorowych bombowców północno-amerykańskich.

W walce z brytyjsko-północno-amerykańską żeglugą lotnictwo i marynarka wojenna w grudniu zatopili 35 statków handlowych o łącznej pojemności 225.200 trb. Dalsze 24 statki o łącznej pojemności 122.000 trb. tak ciężko uszkodzono bombami i torpedami, że można się liczyć z zatonięciem wielu z tych statków.

Spośród nieprzyjacielskich okrętów wojennych marynarka wojenna i lotnictwo zatopili 18 kontrtorpedowców, jeden ścigacz i dwie kanonierki. Dwa krążowniki, jeden pancernik średniej wielkości, jeden kontrtorpedowiec i pięć ścigaczy uszkodzono tak ciężko, że również można się liczyć ze stratą części tych okrętów.

Bolszewicy w tym samym czasie stracili przez lotnictwo i marynarkę wojenną 6 łodzi podwodnych, 1 ścigacz, 2 kanonierki, 1 łamacz lodów, 15 łodzi desantowych oraz pewną liczbę leńszych okrętów wojennych. Ponadto uszkodzono liczne łodzie podwodne, 2 ścigacze i 1 kanonierkę.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 2. 1. 1944.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na przyczółku mostowym Nikopol wciąż ponawiane sowieckie ataki załamały się przed niemieckimi stanowiskami wśród ciężkich strat dla nieprzyjaciela.

Na południowy zachód od Dniepropietrowska bolszewicy powtórzyli swe ataki licznymi dywizjami.

Zacięte walki w niektórych miejscach wlamania są w toku.

Na obszarze walk pod Żytomierzem trwają nadal ciężkie zmagania. Szczególnie na południowy zachód od Berdyczowa doszło do ciężkich walk z dalej silnie atakującym nieprzyjacielem.

Pod Witebskiem załamały się przeprowadzone wczoraj słabszymi siłami nieprzyjacielskie próby przełamania frontu. Własnym kontratakami odzyskane odcinki terenu oczyszczono z rozproszonych nieprzyjacielskich oddziałów.

Na północny zachód od Newla wojska niemieckie krwawo odparły miejscowe ataki sowieckie i rozbiły stanowiska wypadowe.

Z południowo-włoskiego frontu komunikuje się tylko o miejscowej działalności bojowej.

Wyspa na Adriatyku Mljet przy poparciu marynarki wojennej została oczyszczona z band.

We wczesnych godzinach porannych w niedzielę ponownie wielka ilość brytyjskich bombowców atakowała stolicę Rzeszy. Przez bezplanowe zrzućenie bomb kruszących i zapalających powstały w niektórych częściach miasta szkody, przede wszystkim w domach mieszkalnych. Odosobnione samoloty niepokojące zrzućili pozatym bomby na obszarze reńsko-westfalskim. Obronne siły powietrzne zestrzeliły według dotychczasowych meldunków 30 czteromotorowych bombowców.

Wymieniona w komunikacie Sił Zbrojnych z dn. 1-go stycznia cyfra 19 nieprzyjacielskich samolotów zestrzelonych podczas ataku na wielki Paryż według dopełniających meldunków podwyższyła się na 31 nieprzyjacielskich samolotów, w czym 29 czteromotorowych północno-amerykańskich bombowców.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 3. 1. 1944.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na przyczółku mostowym Nikopol i na południowy zachód od Dniepropietrowska działalność bojowa wczoraj osłabła, słabsze ataki nieprzyjacielskie speliły na niczym.

Na południe i na południowy wschód od Żytomierza odparto silne ataki sowieckie w zaciętych walkach i przy rozbiściu licznych czołgów, na zachód od miasta udaremniiono próby okrążenia. Dalej na północny zachód wojska niemieckie toczą nadal ciężkie walki z nieprzyjacielskimi grupami atakowymi.

Pod Witebskiem speliły na niczym silne miejscowe ataki sowieckie wśród zaciętych walk. Po odparciu kilku kontrataków odrzucono własnym atakiem, mimo zaciętych opór, nieprzyjaciela, który przejściowo wdął się do niemieckich stanowisk.

Na pozostałym froncie wschodnim toczyły się ciężkimi podczas silnej zadyмки śnieżnej tylko walki o znaczeniu miejscowym.

Podczas ataku nocnego silnych niemieckich samolotów bojowych na nieprzyjacielską bazę zaopatrzeniową Augusta wzniesiono pożar na frachtowcu i w składzie materiałów wojennych oraz zburzono urządzenia portowe.

Brytyjskie bombowce terrorystyczne kontynuowały ubiegłej nocy pod osłoną chmur swe ataki na różne dzielnice mieszkalne stolicy Rzeszy, pozatym spadły odosobnione bomby w różnych miejscowościach zachodnich Niemiec. Nocne myśliwce i artyleria przeciwlotnicza powietrznych sił zbrojnych zniszczyły, jak dotychczas ustalono, 31 czteromotorowych nieprzyjacielskich bombowców.

O północy niemieckie samoloty dokonały ataków niepokojących na Londyn.

Roosevelt przesuwają generałów

Morderca z Tokio dowodzi amerykańskimi gangsterami powietrznymi w Anglii

LIZBONA. Prezydent Roosevelt podał do wiadomości na konferencji prasowej dalsze nominacje na najwyższych stanowiskach w armii. Generał porucznik Devers, dowódca wojsk amerykańskich w Wielkiej Brytanii został zastępcą alianckiego naczelnego dowódcy w rejonie Morza Śródziemnego pod generałem Maitlandem Wilsonem, uchodzi on w amerykańskich sferach wojskowych za specjalistę od czołgów. Generał - porucznik Eaker, dowódca lotnictwa amerykańskiego w Anglii otrzymał dowództwo nad lotnictwem alianckim na Morzu Śródziemnym pod rozkazami Maitland Wilsona.

Lecz na uwagę zasługuje przede wszystkim przeniesienie generała - majora Doolittle do Anglii, gdzie ma on objąć dowództwo nad 8 amerykańską flotyllą lotniczą. Doolittle zdobył sobie smutną sławę jako dowódca lotników amerykańskich, którzy w ubiegłym roku zaatakowali Tokio i strzelali przy tym z karabinów maszynowych do bezbronnej uciekającej ludności cywilnej. Kilku z tych amerykańskich lotników zapłaciło śmiercią za

tę zbrodnię zgodnie z wyrokiem japońskiego sądu wojskowego. Doolittle otrzymał natomiast od Roosevelta dowództwo nad częścią lotnictwa amerykańskiego, które dokonywuje ataków na miasta europejskie. Nominacja Doolittle stanowi godne uzupełnienie „Murder in Corporation“.

Kilku dziennikarzy zapytało prezydenta, czy w związku z nowymi nominacjami generał Patton otrzyma jakie ważne stano-

wisko; zapytany odpowiedział wymijająco; Patton nie znalazł się dotychczas na liście nominacyjnej. Z tego jednakowoż nie można wyciągać żadnych wniosków. Patton jak wiadomo zyskał sobie w ostatnich miesiącach wskutek złego obchodzenia się z żołnierzami szczególnie smutną sławę.

Szeroko omawia się w Londynie fakt, że marszałek lotnictwa

Harris, naczelny kierownik ataków terrorystycznych na miasta niemieckie, nie otrzymał alianckiego naczelnego dowództwa nad lotnictwem w Anglii, lecz że stanowisko to zajął sir Arthur Tedder. Dopatrują się w tym, chociaż ukrytego, przyznania się do tego, że ataki terrorystyczne nie osiągnęły celu, jak i stawali sobie początkowo Harris, i nie złamały siły niemieckiego oporu. Również pewne wypowiedzi innych miarodajnych osobistości, np. generała Eisenhowera, zdradzają pewną powściągliwość jeśli chodzi o ataki terrorystyczne, które mimo wielu wyrządzonych szkód pod względem strategicznym w gruncie rzeczy zawiodły. Stale podkreśla się wzrastającą siłę niemieckiej obrony, która bezwarunkowo trzebaby było „złamać“, zanim się można pomyśleć o ataku na kontynent. Pomimo to wszystkie miarodajne czynniki opowiadają się za kontynuowaniem nocnych ataków terrorystycznych, ponieważ Churchill i Roosevelt posiadają pod tym względem wiążące zobowiązania względem Stalina.

Ciągle strajki paraliżują produkcję USA

SZTOKHOLM. DNB. Jak pisze nowojorski korespondent gazety „Stockholms Tidningen“, liczne groźby strajków i przerwy w pracy paraliżują amerykańską produkcję zbrojeniową i stawiają przed rządem amerykańskim trudne do rozwiązania problemy. Według nowojorskiego komunikatu gazety „Dagens Nyheter“, Waszyngton śledzi rozwój wypadków ze wzrastającym zaniepokojeniem.

Nowojorski korespondent „Svenska Dagbladet“ pisze, że

położenie na rynku pracy jest tak zawiłe, że nawet w Waszyngtonie tylko niewielu dokładnie je rozumie. „New York Times“ nazywa argument strajkowy robotników w stalowniach, że bez nowej umowy nie zamierzają pracować, „cynizmem“. „New York Herald Tribune“ zarzuca Rooseveltowi, że wyżej stawia swój osobisty wpływ aniżeli prawo. Jednakowoż prestiż Roosevelta mocno ucierpiał i nie wystarczy do przetrzymania przyszłych burz.

Co piszą w swych listach amerykańscy żołnierze?

MADRYT, w grudniu 1943 r. Przed kilkoma dniami nadeszła wiadomość z Algieru, zgodnie z którą w pewnym obozie Amerykanów we Włoszech Południowych doszło do „awantur urlopowych“. Zebrało się tam kilkuset obywateli jankiesów i pociągnęło przed komendę placu z żądaniem udzielenia im urlopow do domu, które wciąż były im odkładane na później.

Żądaniu temu i tym razem odmówiono z wyjaśnieniem, że nie nadeszły jeszcze z kraju ojczy stego niezbędne posiłki i że nie można obecnie pozbawiać zaplecza i samego frontu występujących oddziałów. Po zdobyciu Rzymu będą udzielane urlopy, lecz do tego czasu muszą oddziały uzbroić się w cierpliwość.

Z taką wieścią powrócił żołnierz znowu do obozu, upił się do utraty przytomności, a potem podpalił budynek, w którym mieszkali. Wśród powstałego zamieszania udało się im uciec na statek, akurat przygotowany w porcie dla odprawy do Stanów Zjednoczonych i zmuszono kapitana, przystawiając mu broń do głowy, aby robił dobrą minę w złej grze i kazał podjąć kotwicę. Jednak dopłynęli oni za ledwie do Gibraltaru, gdzie statek pocigowy angielski zmusił ich zawinąć do portu. Samowolni urlopnicy byli zmuszeni do powrotu na angielskim statku wojennym do Włoch Południowych, gdzie postawiono ich przed sądem wojennym, który skazał ich na powrót na front.

Wydarzenie powyższe rzuca światło na nastroje, panujące wśród wojsk anglo-amerykańskich we Włoszech, które, jak to wynika z treści listów, publikowanych w anglo-amerykańskich gazetach żołnierskich lub znajdujących w zabytkach, są opiewane jakimś obłędem urlopowym, którego już nie sposób powstrzymać i który stał się dotychczas jeszcze nieznaną chorobą frontową. Sprawa urlopow jest wobec tego jednym z najczęstszych tematów rozmów.

RZYM. (DNB). Jak dowiaduje się agencja informacyjna Correspondence, angielskie wołnomularstwo wysłało wielu stojących na wysokości szczebli masonów do poludniowych Włoch, ażeby oni zakładali tam swe loża. Wołnomularze ci znajdują się tymczasem pod kierownictwem angielskim.

Jak utrzymują psychiatrzy ze środowiska lekarzy angloamerykańskich, żołnierze amerykańscy cierpią na chorobę, polegającą na nieświadomości siebie wielkiej odległości, dzielącej teren wojny we Włoszech i Afryce od Ameryki, natomiast żołnierze brytyjscy dają się łatwiej pocieszyć, czując się we Włoszech, że znajdują się bądź co bądź w Europie. Większość żołnierzy amerykańskich, przywiezionych statkami od pierwszego dnia wylądowania tam wojsk, nie korzystało aż dotychczas z ani jednej godziny urlopu do kraju.

Pewnej części ich proponowano Anglię lub Australię jako drugą ojczyznę dla spędzenia urlopow. Pewien list żołnierski zawiera na to odpowiedź: „Anglia nie jest dla nas ojczyzną. Nie może ona nam zastąpić Ameryki. Pragniemy do domu, do naszych żon. Dlaczego odmawiają nam zezwolenia wyjazdu? Czyż nie ma statków dla komunikacji prywatnej? Dlaczego nie oddają nam ich do dyspozycji, skoro my zasłużyliśmy na odpoczynek? Dlaczego mogą kursować parowce z Morza Śródziemnego do Nowego Jorku z balastem, a dla czego nie zabierają one urlopników? Czemuż teraz podczas wojny istnieje komunikacja dla cudzoziemców pomiędzy USA a Afryką Północną i Egiptem? Co jest ważniejsze? Czy to, że kilkaset znudzonych żon paskarzy wojennych pozna Algier i piramidy Egiptu, czy też, że my znowu jeszcze raz ujrzymy nasze żony i dzieci, zanim nie spotkają nas los mogiły?“.

Jak widać, taki list jest aż za nadto wyrazisty. Jankiesi sami już dają prawdziwe pojęcie o sposobie wojowania Amerykanów. Niczego się oni nie nauczyli podczas podróży z USA przez Anglię, Afrykę Północną i Włochy Południowe. Charakterystykę mieszkańców Sycylii daje jeden student amerykański, który podczas podróży ze Stanów Zjednoczonych do Włoch Południowych przewertował podczas dzin beczynności wszystkie książki z opisami piękna kraju. I oto co podczas paury pomiędzy zmianą warty, a musztrą pisze on o swych pierwszych wrażeniach: „wszystko, ale to absolutnie wszystko, co nam opowiada no, jest kłamstwem. Stare ruiny leżą w gruzach, nieraz nie moż-

na ich już zupełnie rozpoznać, choćby wezwać do pomocy jeszcze więcej fantazji. Sława tyśiądceci leży w rumowiskach i popiołach. Te gaje oliwne, winnice i pergole, opiewane przez poetów — są spalone. Co się stało z ognistookimi kobietami, które mają być o wiele piękniejsze, niż Venus Milońska?“

Chodzą one w tachmanach i oprowadzane pasażerami ciągną za sobą kupę głodnych i marzących dzieci, skarżą się nam i żębrzą przed ochronkami. A gdy się do nich zbliżamy, to wówczas plują oni za nami, jak byś my byli zarazą świata“.

Dla Yankesów powracających z frontu rozkazano dowództwo amerykańskie urządzić w Neapolu i innych miastach Włoch Południowych — lokale rozrywkowe i maitre de plaisir musi troszczyć się o wywołanie dobrego humoru, utraconego kompletnie podczas walk w górach włoskich. Jeden z takich zwolnionych na odpoczynek żołnierzy pisał do rodziny: „My wszyscy byliśmy już u kresu wyczerpania, gdy zastąpili nas nowozelandczycy. Każdy z nas miał tylko jedno pragnienie: wyjechać stąd... A dzisiaj, gdy wypoczywamy, to rozumiemy, że i tak my nie posuniemy się naprzód, a tym bardziej do Rzymu, choćby i stokrotnie udzieleno tam urlopow. Wciąż spoglądamy na mapę i, gdy zmierzmy odległości leżące przed nami, to wówczas wiemy, że dotychczas niczegośmy nie osiągnęli. Lecz pocieszamy się razem z naszymi braćmi na Pacyfiku, którym powodzi się nie lepiej. Całe szczęście, że Anglicy postarali się dostarczyć kobiet, gdyż inaczej zginęlibyśmy w tym kraju“.

Cenzura listów amerykańskich, posiadająca zupełnie określone wytyczne o układaniu listów poczty polowej na front i stamtąd, natknęła się niedawno na całą serię listów, których treść nie dało się pogodzić z tymi wytycznymi. I tak pisał tam każdy żołnierz wśród zwykłych wiadomości: „my wszyscy jesteśmy przeciwnikami ponownego wyboru Roosevelta, gdyż to oznaczałoby dalej prowadzić wojnę“. Postano zaprzęta do kwatery głównej, która udzieliła wskazówek, że ten zwrot należy z listów wykreślić.

Krótkie wiadomości

GENEWA. (DNB). Roosevelt mianował osławionego z powodu teńdzkiego ataku na Tokio generała-majora Jummy Doolittle'a głównodowodzącym stacjonowanej w Wielkiej Brytanii floty powietrznej USA. Jego poprzednik Oaker został głównodowodzącym nad lotnictwem w rejonie Morza Śródziemnego. Obaj generałowie wykazali swe kwalifikacje przez czynny gangsterskie.

PARYŻ. (DNB). W pobliżu Touluzi terroryści zamordowali we wtorek we własnym mieszkaniu dymisjonowanego francuskiego generała, Sabatiera. Sabatier miał 71 lat i był oficerem legii honorowej.

MERSINA. (DNB). Radio Ankara podało, że do Bejrutu ma przybyć dwóch urzędników z sowieckiego urzędu do spraw handlu zagranicznego. Zadania ich rozciągają się na cały Bliski Wschód. Ci bolszewicy nie po to tam przybędą, żeby nawiązywać stosunki handlowe, ale zajęciem ich będzie robota rozkładowa.

STAMBUL. (DNB). Wielkie zgromadzenie narodowe przyjęło we wtorek wniosek rządu w sprawie ustanowienia kredytu nadzwyczajnego w wysokości 130 milionów funtów tureckich na cele obrony kraju.

OSLO. (DNB). Jak donosi prasa miejscowa, Norwegia zawarła z Belgią i Węgrami nowe układy handlowe. Układy te dotyczą 1944 roku.

RZYM. (DNB). Nieprzyjacielskie samoloty terrorystyczne rzuciły w południe dnia 23 grudnia wielkokalibrowe bomby na dzielnicę przedmiejskie Rzymu. W znajdującej się niedaleko od Bazyliki San Peolo Fuori el Mura zamieszkałej dzielnicy zburzono wiele domów. Tu, jak i w innych miejscach, zabito lub raniono wiele osób.

GENEWA. (DNB). Niedzielną gazetę „Poeple“ charakteryzuje stan wewnętrzny frontu angielskiego jako „istotnie zły“. „Nie jesteśmy — mówi się dalej — w żadnym wypadku przygotowani do pokoju. Bez względu na to, co oświadcza w swych mowach ministrów, jest to prawda, że nasze plany wojenne wcale nie istnieją“. Rząd jednak szuka daremnie takich ludzi, którzyby chcieli spełnić przyrzeczenia z roku 1940 i wprowadzić

TOKIO. (DNB). W czasie nalotu jednostek japońskiej broni powietrznej na Suihschwan, jak donosi Domei, zestrzelono względnie silnie uszkodzono 13 nieprzyjacielskich samolotów. Straty japońskie wyniosły cztery maszyny.

Niemiecka obrona lotnicza jest coraz silniejsza

BERLIN. DNB. Lotnictwo niemieckie sprawiło nadziejom alianców wielkie rozczarowanie i spełniło wszystkie zwiększone postawione przed nim wymagania — pisze „Deutsche Allgemeine Zeitung“ w artykule pod tytułem „Wojna powietrzna w r. 1943“, omawiającym osiągnięcia lotnictwa niemieckiego. Podczas gdy na froncie wschodnim — pisze się tam między innymi — związane zostały potężne siły niemieckiego lotnictwa, alianci sądzili, że działalność tego lotnictwa na innych frontach zostanie osłabiona. Lecz naodwrot lotnictwo niemieckie w niektórych dziedzinach dopiero w ubiegłym roku właśnie zdołało rozwinąć niespotykaną przed tym aktywność, jak np. przy zwalczaniu alianckiego tonażu. Po złożeniu hołdu militarnym wyzynom lotnictwa przechodzi gazeta do omówienia wzmocnionej ofensywy lotniczej aliantów, którzy spodziewali się po niej — w każdym razie naprzód — decydującego zwrotu w wypadkach

wojennych. Ataki terrorystyczne spotęgowały jeno wole oporu narodu niemieckiego, a również niemiecka obrona w powietrzu stawała się z miesiąca na miesiąc co raz silniejsza. Dostosowała się ona szybko i skutecznie do nowych warunków walki, tak że oddziały alianckich bombowców nie mają już dzisiaj odwagi czynić nalotów na teren Rzeszy w czasie księżycowych jasnych nocy. Również niemieckiemu przemysłowi zbrojeniowemu nie potrafiła aliancka ofensywa lotnicza przynieść żadnego uszczerbku, co więcej niemiecka zdolność przemysłowa w ubiegłym roku stale wzrastała. „Nowa broń — pisze w końcu gazeta — rozwija się, broń do obrony i do ataku, broń która tak wyraźnie przeżyli szale dalszych wypadków wojennych na korzyść sprawy niemieckiej i sprawy Europy, że w tym nowym roku z jak największym zaufaniem i całkowitą pewnością zwycięstwa można spoglądać w przyszłość“.

Według moskiewskiego wzoru

BERLIN. Tak zwane jugosłowiańskie radio w Londynie ogłosiło składającą się z kilku punktów „konstytucję“, która ma się stać podstawą dla powołanego przez Tito do życia „prowilorycznego rządu jugosłowiańskiego“. Na pierwszy rzut oka zdradza ona wszystkie cechy charakterystyczne dla komunistycznej organizacji państwowej i odpowiada

w swoich głównych zarysach owej konstytucji, którą niegdyś opracował Lenin dla rosyjskiego socjalistycznego związku sowieckich republik i która znalazła później swój wyraz w konstytucji Związku Sowieckiego. Dowodzi ona dalej wyraźnie, że Anglia zrezygnowała z Bałkanów i pozostawiła je Stalinowi i bolszewikom.

„Anglia rozpoczęła terror powietrzny“

OSLO. DNB. Norweska gazeta włościańska „Nationen“ piętnuje z oburzeniem, jako niemną zbrodnię, próby terroru bombowego, dokonane w stosunku do kobiet i dzieci podczas dni Bożego Narodzenia. Nawet te święta pokoju nie powstrzymało pozabawionych sumienia podżegaczy, Churchilla i Roosevelta od uprawiania ich niszczyielskiego dzieła przeciw spokojnej ludności cywilnej.

W związku z tym pismo przy-

pomina o wyraźnie po stronie Anglików leżącą odpowiedzialność za terror powietrzny. Brytyjska broń powietrzna rozpoczęła wojnę bombową przeciw kobietom i dzieciom, znajdując godnych towarzyszy broni w rooseveltowskich oddziałach morderców. Unikając, jak długo to się da, spotkania się z niemieckimi żołnierzami, wyladowywują oni swoją odwagę na kobietach i dzieciach.

Bankructwo Anglii

jako państwa okupacyjnego Włoch Południowych

SZTOKHOLM. DNB. Anglicy jako państwo okupacyjne całkowicie zbankrutowali w południowych Włoszech. Gazeta „Folnet Dagblad“ donosi, że fakt ten coraz wyraźniej występuje nawet w komunikatach brytyjskich korespondentów frontowych. Nędzza wzrasta z każdym dniem i Anglo-Amerykanie nie widzą możliwości przywrócenia porzą-

ku w sytuacji. Obecnie Londyn chce ten problem rozwiązać przez sprowadzenie włoskich robotników do Anglii. Komunikat ten gazety „Folkets Dagblad“ potwierdza analogiczny do niego artykuł pisma „New Statesman and Nation“, z którego szwedzka gazeta czerpała materiał.

Niedowierzający kompanowie

LIZBONA. Wysunięte przez amerykańskich senatorów pytanie procentowego udziału amerykańskich i angielskich wojsk na drugim froncie, wywołało teraz w Stanach Zjednoczonych tego rodzaju podniecenie, że amerykański sztab generalny był zmuszony wnieść się w ten spór, wydając publiczną deklarację, zamieszczoną przez gazetę na pierwszym miejscu. Pisze się tam, że nie istnieją żadne rozbieżności między amerykańskim i brytyjskim szefem sztabu co do użycia ich wojsk. Procentowy stosunek jednak wojsk amerykańskich do brytyjskich stanowi tajemnicę wojskową, której pod żadnym warunkiem nie może na wyjawić bez wręczenia nieprzyjacielowi ważnych materiałów. W każdym razie amerykański sztab generalny może zapewnić, że przy stworzeniu drugiego frontu Wielka Brytania „użyje wszystko, co posiada“.

Dla uspokojenia opinii publicznej w Stanach Zjednoczonych

komunikuje się dalej, że Anglia, aczkolwiek posiada tylko trzecią część ludności Stanów Zjednoczonych, w tej chwili znacznie więcej wojsk wysyła w rejon Morza Śródziemnego.

Czesi sprzedani Stalinowi

PRAGA. Pewien czytelnik gazety „Ceske Slovo“, który w dawnej partii Benesa znaczną odgrywał rolę, przesłał do wspomnianej gazety list, w którym pisze się: „Skoro Benes w r. 1938 z zagranicznymi milionami uciekł z granicy, sądził nieszczęściem dotknięty naród czeski, że teraz będzie już miał spokój ze strony Benesa. Było to złudzenie. Obecnie sprzedał Benes Stalinowi z cenę zapewnienia osobistego stanowiska towar, z którym nie mógł on już żadnego zrobić interesu na zachodzie. Towarem tym jest naród czeski.“

Zdrada mści się

Brytyjsko-amerykańskie zarzuty przeciw stronnikom Badoglio

LIZBONA. Wyjątkowo trudne zagadnienia, następujące się Brytyjczykom i Amerykanom na terenach włoskich wydanych im przez Badoglio, znajdują właściwe naświetlenie w sprawozdaniu pewnego korespondenta wojennego, zamieszczonym w „Chicago Sunday Tribune”. Amerykański sprawozdawca oskarża się gorzko na kompletny chaos panujący w Sardynii, za który, zdaniem jego, odpowiedzialność ponosi włoska załoga. Resztki zapasów żywnościowych, tak dla ludności cywilnej, jak i dla 309.000 znajdujących się na Sardynii żołnierzy Badoglio, są wyczerpane i mimo to ze strony władz Badoglio nie uczyniono absolutnie nic, by z własnej inicjatywy zająć się tym zagadnieniem.

Generał Basse, komendant wyspy z ramienia Badoglio, okazał się — jak narzeka Amerykanin — zupełnie niezdolnym do wykonania najprostszycch rozkazów dawanych mu ze strony brytyjsko-amerykańskiej. Jego żołnierze rozlokowali się setkami po miasteczkach i wioskach, prowadząc życie próżniacze i nie uznając dyscypliny, wówczas gdy poła pozostają odlegiem. W ciągu przeszło trzech miesięcy komenda Badoglio na wyspie nie poczyniła żadnych kroków w kierunku podjęcia jakiegokolwiek bądź robot porządkowych w Cagliari, głównym mieście Sardynii. Po dziś dzień leżą tam setki nieopogrzebanych rozkładających się trupów, co grozi spowodowaniem zarazy. Żołnierze oświadczają, że są zmęczeni i nie innego nie chcą, jak wrócić do domu. Brytyjsko-amerykańska misja wojskowa jest wobec tych stosunków bezsilna.

Z uwagi na katastrofalny brak węgla w południowych Włoszech, co wpływa ujemnie na działania wojenne, rozważana była ze strony brytyjsko-amerykańskiej możliwość nasilenia produkcji w kopalniach węgla na Sardynii, by pokryć w ten sposób przynajmniej część zapotrzebowania na węgiel Ecylii i południowych Włoch. Gdy jednak na wyspę delegowany został przez generała Eisenhowna amerykański major Koenig, przy-

dent kopalni węgla Fairview w Indianopolisie, dla ułożenia planu intensyfikacji produkcji węgla na Sardynii — przysła nadzieja nawet na najmniejszy dodatkowy ułamek węgla, a tym samym — na jakiekolwiek odciążenie tonażu. Kopalnie węgla na Sardynii znajdują się według orzeczenia Koeniga w tak złym stanie, że trzeba byłoby ogółem 13 tysięcy sardyńskich górników dla wydobycia tej ilości węgla, którą w kopalniach Indianopolisu wydobywa podobno 65 górników.

Również i stosunki w Neapolu przyprawiają Brytyjczyków i Amerykanów o co raz większy zawrót głowy. Inny znów amerykański sprawozdawca wojenny przyznaje w „Chicago Sunday Express”, że sytuacja w Neapolu bynajmniej nie jest różowa. Holota, która formalnie napastuje amerykańskich i brytyjskich żołnierzy, by zaciągać ich do nocnych lokali i spekulnek, zalewa ulice i trzeba używać dobrych kopniaków, by się od niej uwolnić. „New York Times” donosi, że amerykańskie władze

wojskowe powołały szefa policji w Los Angeles wraz z większymi oddziałami policji specjalnie do walki z przestępczymi bandami w Neapolu. Wiele takich band uzbrojonych opanowało drogi dojazdowe do Neapolu, dokonywując systematycznych napadów na włóścian zdążających do miasta. Jak donosi „New York Times”, tylko na jednej z tych dróg prowadzących do Neapolu amerykańskie oddziały schwytały po zaciętej walce podczas pewnej szeroko zakrojonej obławy 75 bandytów.

Zacięte walki na froncie wschodnim trwały również w ostatnim dniu starego roku

BERLIN. 2 stycznia. (DNB). Nad dolnym Dnieprem usiłovali bolszewicy w nocy na 31 grudnia kilkakrotnie przeprowadzić swoje oddziały wywiadowcze na poszczególnych łodziach na brzeg zachodni, w porę jednakowoż odpędzeni zostali ogniem obrony. Na przyczółku mostowym pod Nikopolem zaatakował nieprzyjaciel 31 grudnia po półgodzinnym przygotowaniu artyleryjskim ponownie prawy odcinek niemiecki. Trzy dywizje strzelciece szturmowały kilkakrotnie, nie mogły jednak osiągnąć żadnych sukcesów. Również lewy odcinek niemieckiego przyczółka mostowego atakowany był przez trzy dywizje strzelciece, które wspierane były przez lotnictwo bojowe i czołgi. Również i tutaj odparto krwawo Sowiety i zasadniczo utrzymano stanowiska po zniszczeniu 22 czołgów.

Na północ od Kirowogradu własny atak zmierzający do poprawie-

nia stanowisk osiągnął zamierzony cel. Na zapleczu trzymała się jeszcze w pewnym lesie nieprzyjacielska grupa wojsk. Została ona zniszczona tak, że nieliczne obecnie pozostały z niej resztki. Zdobyte z tego rejonu walk powiększyła się o dalszych 200 jeńców, 13 czołgów, 49 dział przeciwczołgowych i inny sprzęt wojenny.

Na odcinku na północny zachód od Buczycy można teraz zestawiać cyfrowo sukcesy niemieckich siedmiodniowych ataków. Obok krwawych strat nieprzyjacielskich, które wynoszą ponad 14.000 żołnierzy, stracił bolszewicy 1.304 jeńców, 58 czołgów, 226 dział, 50 miotaczy granatów, 396 karabinów maszynowych i wiele innego sprzętu. Szczególnie dla wycia czołgów bardzo trudny, bagnisty i silnie zamienowany teren utrudniał ataki niemieckie, którym Sowiety prze-

ciwstawiły część trzech armii, przede wszystkim oddziały pionierów. Ten piękny sukces należy obok energicznego i ruchliwego dowództwa przypisać w pierwszej linii wybitnemu męstwu i zaciętości niemieckich żołnierzy.

Ciężkie walki o Witebsk zakończył się znowu znacznym sukcesem obronnym. Przez zniszczenie dalszych 15 czołgów podwyższyła się ogólna liczba jedynie na tym odcinku zniszczonych czołgów przez oddziały wojsk lądowych od dnia 13 grudnia, t. j. od dnia rozpoczęcia bitwy o Witebsk, do cyfry 596. Wysoki ubytek tej szczególnie cennej broni miał ten skutek, że nieprzyjaciel przeprowadzał tutaj pojedyncze tylko ataki przy użyciu mniejszych oddziałów pancernych. Wskutek tego przewaga niemieckiej piechoty zaznacza się w podwójny sposób.

Sukcesy japońskie na południowym Pacyfiku

TOKIO. (DNB). W ostatnich dniach ubiegłego roku, jak donosi Domei, japońskie siły wojenne zaatakowały na południowym Pacyfiku dalsze ciosy. Dn. 29. XII lotnictwo marynarki atakowało ciężkimi bombami nieprzyjacielski punkt wyładowania w pobliżu Turb na Nowej Brytanii i zaatakowały nieprzyjacielowi ciężkie szkody. W tym samym dniu japońskie siły wojenne zestrzeliły koło Kavieng na Nowej Irlandii jeden nieprzyjacielski samolot z zespołu, liczącego trzy duże samoloty. Samoloty te usiło-

waly zaatakować japońskie stanowiska. Po południu tegoż dnia japońskie samoloty marynarki przeprowadziły nowy atak na wyspę Makin i wyrzuciły ciężkie zniszczenia na nieprzyjacielskich lotniskach. Wszystkie samoloty wróciły bez uszkodzeń do swoich baz. Pewna jednostka japońskich myśliwców zestrzeliła na wyspie Tarva (grupa Marschall'a) trzy nieprzyjacielskie samoloty i uszkodziła dalsze pięć z zespołu nieprzyjacielskiego, liczącego ogółem 34 samoloty, które dwukrotnie atako-

waly dn. 29. XII bezskutecznie. Nad wyspą Luott japońskie myśliwce zestrzeliły jedną i uszkodziły pięć nieprzyjacielskich maszyn.

SZANGHAJ. (DNB). W myśl hasła: „Wszystkie siły dla zwycięskiego zakończenia wojny”, a jednocześnie pod naciskiem opinii publicznej Zarząd miejski w Szanghaju postanowił zamknąć najpóźniej do końca marca wszystkie spelunki gry znajdujące się od kilku lat w południowej części miasta.

Przykre przyznanie się

TANGER. Generał Dwight Eisenhower wspominał w krótkich słowach wobec przedstawicieli prasy w Algierze o swojej nominacji. Eisenhower nie skorzystał ze sposobności, by napomknąć cokolwiek o swoich planach strategicznych lub taktycznych. Ze słów jego wynika, że za główne swe zadanie uważa on raczej jeszcze mocniej zorganizować dowództwo aliantów. Jego pierwszą pracą będzie umożliwienie powstawania trudności między dowództwami alianckimi. Ma się niedopuszczyć do przeszkód w prowadzeniu wojny przez aliantów, przeszkód, wynikających z rozbieżności zdań. „Powodzenia Napoleona miały swe źródło w fakcie, że walczył on stale przeciwko aliantom” — powiedział Eisenhower. Nie wolno dawać takich szans Niemcom. „Czy jestem odpowiednim człowiekiem do rozwiązania tego nowego zadania, czy też nie, może tylko czas pokazać” — oświadczył Eisenhower.

Na marginesie walk we Włoszech zauważył Eisenhower, co następuje: „Nasza ofensywa na

Rzym jest niespodziewanie wolna. Znajdujemy się znowu w okresie uporczywego uderzenia na gwałtowny opór stawiającego nieprzyjaciela a tempo naszego dalszego posuwania się na Rzym zależeć będzie przede wszystkim od ilości posiłków, jakie naczelné dowództwo niemieckie zamie-

rza przeciwko nam rzucić”. O nominacji swojej nie dowiedział się Eisenhower, jak on sam powiedział, jeszcze w Kairze. Została ona zdecydowana przez Roosevelta i Churchilla później, lecz jeszcze przed konferencją w Teheranie.

Socjalne naprężenie w Stanach Zjednoczonych

SZTOKHOLM. DNB. „Stany Zjednoczone zbliżają się do naprężenia socjalnego o niesłychanych rozmiarach” głosi pewna relacja z Waszyngtonu w sprawie rozruchów wśród amerykańskich robotników. W sferach gospodarczych mówi się co raz o twarciej, że rząd nie dorósł do wielkich socjalnych i gospodarczych problemów. Walki wewnętrzne - polityczne stają się co raz gwałtowniejsze i nabierają pod wpływem zbliżających się wyborów prezydenta osobistego charakteru. Uniknięcie o-

wprawdzie o godzinie dwunastej wyznaczonego na dzień 30 grudnia wielkiego strajku kolejowego, ale jedynie tylko przez użycie nacisku militarnego i przez zagrożenie wysokimi grzywnami i karami więzienia, przewidzianymi w Shmith-Counaly-Bill. Do rzeczywistej zgody między robotnikami a towarzystwami kolejowymi nie doszło. Atmosfera pozostaje nadal naprężona. Wewnętrzna polityka Roosevelta będzie zmuszona wytrzymać swoją najcięższą próbę.

Prace nad odbudową Litwy po bolszewickim panowaniu

W artykule o odbudowie Litwy w dziedzinie gospodarczej kierownik Wydziału Gospodarczego Generalnego Komisarza dr. R. Pense pisze m. in.: Przyjęcie kierownictwa nad litewską gospodarką późną jesienią 1941 przez niemiecką administrację cywilną znajduje się od tego czasu pod znakiem wojny. Obok możliwości szybkiej i niepowodującej wstrząsów likwidacji bolszewickich zarządzeń musiało być przeprowadzone nawiązanie całej gospodarki do europejskiej sieci gospodarczej. Poza tym należało teraz i tu obrócić na użytek doświadczenia gospodarki europejskiej. W dziedzinie gospodarki rolnej przystąpiono niezwłocznie do podniesienia ogólnej struktury rolniczej przez ulepszenie pastwisk i mokrych gruntów, jak również przez wprowadzenie odpowiednich metod pracy i rozpowszechnienie pomocy sąsiedzkiej oraz rozprowadzenie rolniczych maszyn i sprzętu. W zakresie hodowli była wytkniętym dążeniem było stworzenie planowej hodowli, którą popierał import odpowiedniego materiału hodowlanego z Rzeszy. Oprócz tego poświęcono szczególną uwagę uprawie plodów posiadających znaczenie pod względem wojenno-gospodarczym. Pomimo wszelkich trudności udało się podnieść ogólną wytwórczość produktów rolniczych w r. 1942/43 w zestawieniu do r. 1941/42 dla zbóż chlebowych — o 43 proc., dla jęczmienia — o 113 proc. i dla owsa — o 109 proc., dla lnu nadwyżka wynosiła — 60 proc. Dostawy kartofli były o 136 proc. większe niż w poprzednim roku. Szczególnie jednak wysokie nadwyżki dał się uzyskać w odniesieniu do warzywnictwa. W dziedzinie przemysłowej

wspierw zaewidencjonowano istniejące zakłady i zbadaano pod względem ich wydajności. Równocześnie przedsięwzięta została racjonalizacja i koncentracja oraz wprowadzono nowe metody produkcji. Wystarczy kilka cyfr dla naświetlenia osiągniętych wyników. Nowoprzejęty przemysł drzewny wytwarza obecnie podwójną ilość produkcji poprzedniego roku. Ilość zaewidencjonowanych skór surowych i skórek futerkowych zwiększyła się w porównaniu do roku poprzedniego sześciokrotnie, szpecyny i włosia końskiego — czteronastokrotnie w zestawieniu do r. 1942. W gospodarce żelaznej i metalowej osiągnięte zostały poważne zwycięstwa. Produkcja maszyn rolniczych wzrosła od r. 1941 o 50 proc., produkcja podków i haceli podwoiła się. Również przemysł papierniczy i chemiczny poczynił duże postępy, a jego produkcja wzrosła o 260 proc. Szczególnie wagi były też organizacyjne prace dotyczące przebudowy. W przeszło 7.000 wypadków otrzymali właściciele litewscy swoją własność z powrotem. Wiele dużych zakładów rzemieślniczych zwrócono dawnym posiadaczom, dotyczy to również równo 150 handlowych i komunikacyjnych przedsiębiorstw oraz prawie 200 zakładów drobnego przemysłu. Zgórą 200.000 właścicieli nieruchomości restytuowane w prawach własności i w blisko 5.000 wypadkach ma nastąpić reprivatyzacja gospodarstw przemysłowych. Środki komunikacyjne zostały w możliwie szybkim czasie wykorzystane dla potrzeb gospodarki wojennej. Już teraz może zatem gospodarka litewska poważnie przyczynić się do wspólnej gospodarki wojennej.

Zarządzenie Izby Zdrowia dla personelu lekarskiego i pomocniczo-lekarskiego

Na mocy zarządzenia Komisarza Rzeszy dla Kraju Wschodniego z dn. 1. 12. 1942 w sprawie powołania do życia Izby Zdrowia (Vyr. Sveikatos V-bos Ziniu nr. 4, psl. 188), Generalnego Komisarza w Kownie pisma HA 2 G 872-22872/43 oraz uchwały Rady Izby Zdrowia, Izba Zdrowia ustala dla personelu lekarskiego oraz pomocniczo-lekarskiego następujące przepisy prawne, które należy przestrzegać w wypadkach rozpoczęcia, zmiany i zaprzestania pracy w zakładach i przedsiębiorstwach lub przerywając swoją pracę zawodową w wyznaczonych przez Izbę Zdrowia miejscowościach na okres dłuższy niż 7 dni.

§ 1. Wszyscy, za wyjątkiem obywateli Rzeszy, lekarze, lekarze dentyści, farmaceuci, akuszerki, siostry, felczerzy i technicy dentyści, którzy pracują w urzędach i przedsiębiorstwach bez względu na to, do kogo wspomniane przedsiębiorstwa i zakłady należą (samorządowe, towarzystw, czy prywatnych) jak również ci, którzy uprawiają tylko prywatną praktykę, od dnia 1 stycznia 1944 r. rozpoczynając pracę lub wstępując na służbę, przenosząc się na inne miejsce, zaprzestając lub zwalnając się ze służby — winni w tej sprawie wnieść do Izby Zdrowia podanie i uzyskać zezwolenie na piśmie.

Uwaga I. Wyszczególnieni w § 1 osoby, w wypadkach od nich niezależnych rozpoczęcia pracy, zmiany pracodawcy lub miejsca pracy (przeniesienia) lub też zwolnienia ze służby, winni w ciągu 2 tygodni donieść o tym na piśmie Izbie Zdrowia.

Uwaga II. Zarządzenie niniejsze dotyczy również i tych, wyszczególnionych w § 1 osób, którzy nie zerwali ostatecznie z zawodem lekarskim.

§ 2. Wszyscy, za wyjątkiem obywateli Rzeszy, lekarze, lekarze dentyści, farmaceuci, akuszerki, siostry, felczerzy i laboranci dentyści bez względu na to, czy pracują w zakładach samorządowych, prywatnych czy też pod zarządkiem władz niemieckich cywilnych i wojskowych, ci co uprawiają prywatną praktykę lub też czasowo przerwali pracę w swoim zawodzie, winni w terminie do dnia 31. I. 1944 r. przedstawić do Izby Zdrowia przez swoich lekarzy powiatowych lub miejskich dokładnie wypełnioną ankietę z odpisami żądanych dokumentów (dotyczy to tych, którzy dotychczas wspomnianych ankiet nie złożyli). Blankiety ankiet można otrzymać w Izbie Zdrowia lub u lekarzy powiatowych i miejskich.

Uwaga: Wymienione tu ankietę nie zastępują wypełnionych już ankiet przy otrzymaniu prawa praktyki lekarskiej.

§ 3. Wszystkie obowiązujące zarządzenia Izby Zdrowia będą ogłaszane na przyszłość w „Sveikatos Rumu Ziniosie” („Wiadomości Izby Zdrowia”), które będą ukazywać się jako dodatek do czasopisma „Lietuviskoji Medicina” (Kaunas, Mickevicius gt. 11a).

Zaznajomienie się i przyjęcie do wiadomości zarządzeń Izby Zdrowia jest obowiązkiem, to też nikt z personelu med. nie może tłumaczyć się nieznajomością tychże.

§ 4. Osoby, które nie wypełnią zarządzenia Izby Zdrowia będą karane na podstawie rozporządzenia z dn. 15. 5. 1943 ustaloną karą oraz zostaną wykreślone z wykazów personelu medycznego oraz aptek i urzędów zaopatrujących.

Dr. B. Matulionis.

Kierownik Izby Zdrowia Kowno, 29. 12. 1943

Dowody atak terrorystyczny na Rzym

RZYM. Nieprzyjacielskie samoloty terrorystyczne rzuciły 28 grudnia koło południa wielkokalibrowe bomby na zewnętrzne dzielnice miasta Rzymu. W dzielnicę zamieszkałej, położonej nie daleko bazyliki San Paolo Fuori Mura zawałowało się kilka domów. Tutaj oraz w innych miejscach było wiele osób zabitych i rannych.

Dziwne „przygotowania” do ofensywy

LIZBONA. Na jednej z ostatnich konferencji prasowych wyraził się amerykański minister marynarki Frank Knox, że Stany Zjednoczone mają pod dostatkiem wyszkolonych żołnierzy i dość materiału wojennego, by móc rozpocząć ofensywę na Pacyfiku. Dotychczasowe walki na Pacyfiku nazwał Knox jedynie „przygotowaniami” do ofensywy na Pacyfiku, do której Stany Zjednoczone „są obecnie gotowe”. Jakże się rzecz ma z tymi „przygotowaniami” wobec zadań przez Japończyków

GENEWA. (DNB). Z Waszyngtonu donoszą: Roosevelt cierpi na grype nie ma jednak podwyższonej temperatury. Według rady lekarskiej nie powinien opuszczać Białego Domu. Roosevelt cofnął wszystkie swoje zapowiedzi o rozmowach.

Z d n i a

Niezdolni do organizacji

Antysemityczne demonstracje

WTOREK
4
Styczeń
Tytuł:
Kaschód s onca 6,43
Zac 6d sionca 15,07
DZIS ZACIEMIAMY OKNA
OD GODZ. 15.15 DO GODZ. 07.25.
— KURSY JEZYKA NIEMIEC-
KIEGO. Z dniem 10 stycznia roz-
poczynają się znowu nowe kursy
języka niemieckiego dla początku-
jących i dla zaawansowanych w
lokalu przy ul. Św. Ignacego 3.
Zgłoszenia przyjmują się tamże od
godz. 9 do 13 i od 16 do 19. Można

zapisywać się na kursy dzienne
lub wieczorne.
BFIARY
Dla polskich biednych dzieci
od Tadzia i Ewuni z Landwarowa
200 RM.
Dla polskich biednych dzieci
od Stefci i Jani z Trok RM. 20.
Dla polskich biednych dzieci
składa Irka T. RM. 20.
Dla polskich biednych dzieci
składa Halina J. RM. 30.
Zamiast życzeń Noworocznych
dla inwalidy wojennego Komara
25 RM. ofiarowuje Z. Z.

WŁOCHY PÓLNOCE. Cała
prasa włoska omawia sprawę
wypadków tyfusu w Neapolu i
jednocześnie dochodzi do wnios-
ku, że epidemię należy tuma-
czyć jedynie niezdolnością An-
glosasów do organizacji i do o-
toczenia opieką ludności. Jest fak-
tem, że zaznacza turyńska gazeta
„Stampa“, że w cieplejszej porze
roku, która przeciw sprzyja roz-
wojowi tego rodzaju chorób, nie
zachorował w Neapolu ani jeden

człowiek na tyfus, to znaczy w
czasie, kiedy wojska niemieckie
były jeszcze w Neapolu, teraz
żadnych tyfusów, a więc w okre-
sie jak najbardziej niesprzyjają-
cym rozwojowi takich chorób.
Wybuchła prawdziwa epidemia.
Gazeta nazywa Angloameryka-
nów blagierami i nieukami, któ-
rzy do tego jeszcze mają się o-
szczerstwa, chcąc przeciwnikowi
przypisać winę za skutki włas-
nej ignorancji.

GENEWA. (DNB). „New York
Post“ pisze pod wielkimi tytułami
o szeroko rozgałęzionych demon-
stracjach antysemitycznych w mieście
Nowym Jorku. Gazeta zamieściła
między innymi następujące tytuły:
„Coś podobnego mogło się wyda-
rzyć tutaj w Nowym Jorku; Dem-
onstracje antysemityczne nie zdo-
łaly wyprowadzić policji z błogiego
spokoju“, albo „To Żyd: powi-

nien dostać swoje cięgi“, lub
„Chłopak żydowski tak ciężko po-
bił, że został kaleką na całe ży-
cie“. Również gazeta „P. M.“ zamie-
ściła podobne wiadomości.
Burmistrz Nowego Jorku, La-
guardia, powiedział w związku z
tym: „Sprawa ta zwraca już od
pewnego czasu szczególną uwagę
policji“.

ROLNICY — korzystajcie z okazji

Nie marnujcie posiadanych su-
rowych skór owczych, oddając je do
wyrównania w potajemnych gar-
barniach, a dostarczajcie do Punk-
tu Skupu Skór Stefana Artura
MAUERA w Wilnie, ul. Św. Jurjsjo
(tz. Św. Jerski) 4—5, gdzie otrzy-
macie za dwie surowe skóry owcze

Rozporządzenie Nr. 253.

Urzędu podziału i zaopatrzenia Generalnego

Ważność odcinków na mąkę
pszenną 23 okresu żywnościowego
przydzielonych dla ludności kart
żywnościowych z okresem ważno-
ści od 15. XI do 12. XII 1943 r.
przedłuża się do 9 stycznia 1944 r.

Ponad dziewięć miliardów dolarów

WIGO. DNB. Z częściowego
sprawozdania amerykańskiego
ministerstwa skarbu, dotyczącego
wkładów kapitału Stanów
Zjednoczonych w kraje Ameryki
Łacińskiej wyliczyć do ko-
ńca 5 stycznia 1944 r.
W Ameryce Łacińskiej wynosi
według tego sprawozdania okrę-
go dwa i pół miliarda dolarów.
Rzecz charakterystyczna, że na
Kubę przypada ponad 614 milio-
nów, na Brazylię 337 milionów
i na Argentynę 310 milionów do-
larów.

Wohrmacht Kino II
„TONELLI“
„CASINO“
„ZŁOTA FLAGA“
„ADRA“
„TRUXA“
„MUZA“
„LA HABANERA“
„AUSZRA“
„KU BŁĘKITNEMU ŻYCIU“
„GRAŻYNA“ w N-Wilnie.
„ACH, CI MEŻCZYŹNI!“

Codziennie:
Rewia Noworoczna
Vivat r. 1944!!
przy udziale
całego zespołu teatru
„ALI-BABA“
w sali kina
„MUZA“
Nowogródzka 8.
Początek przedstawień:
codziennie o g. 19-0.
w wigilię Trzech Króli o g. 17 i 19 ej,
w dzień Trzech Króli o g. 15, 17 i 19-0j
(ceny zniżone).
Kasa czynna od g. 14-0.
Przeprzedaż bi. etów:
Wileńska 16 i Wielka 32.

PILC na zakoplan-
ki i wotoliny 2 m.
zamienić na dam-
skie pantofle Nr.
37. Kwiatowa 6
m. 4.
GEBELIN 4 m. 1
materiał na mate-
rac 4,50 m. zamie-
nić na opał. Gudu
(Słowiańska) 4-1.
KARAKUŁY nie
nowe na wzrost
średni zamienić tyl-
ko na płaszcz ład-
ny zimowy. Hotel
„Versal“, pokój nr.
12 od 9—12. (9293)
PODANIA w spraw-
kach rozwojowy-
ch, sądowych i
lunich. Tiomacze-
nia Biuro HPB.
Odmianę (Garbar-
ska) 1—26, róg Ge-
dmino (Mickiewi-
cza), front, i pię-
tro.
SKRADZONE do-
kumenty: różowa
karta rejestracyj-
na Nr. 057658 i kwi-
ty, wydane na
nazwisko Syczyn-
ski Mikolaj, unie-
ważnia się.
SKORZANKĘ brzo-
wą nową z przy-
pianym kołnier-
zem i kożuskiem
zmienić na mate-
rial na palto lub
opał. Pusų (Sosso-
wa) 18—2. (9331)
UWAGA!!! Młyn
średnica kamieni
65 cm. do kiera-
tu zamienić na opał.
Antokol 70 m. 8. o-
glądać codziennie
pięć niedziel.

ZGUBIONE za-
świadczenie pracy
Nr. 91, wyd. na
nazwisko Szuhals-
ki Waclaw, zam.
wiesz Tarniany, gm.
Rudolino, unie-
ważnia się. (9410)
ZGUBIONE: do-
wód osobisty, wy-
dany przez gmi-
nę Rzesza na na-
zwisko Łozowski
Stanisław oraz kar-
tę z komisji, unie-
ważnia się. (9399)
ZGUBIONY dn. 21.
r. b. na przećw
kina Ausra ręcz-
ny zegarek f-my
Paweł Bure. Łas-
kawego znalazę-
proszę o zwrot za
sowitym wynagro-
dzeniem do kasy
kina Ausra.
ZYLAKI usuwam
od 7 do 11 rano i
od 15 do 19. Ged-
mino (d. Mickie-
wicza) 39—4.
EMALIE i gwoź-
dziki małe kupię.
Literatu (z. Lite-
racji) 11—22.
KUPIĘ piękne dzie-
cinne wycieczki
kajakowe z dzie-
ci i najmlodszych.
Zgłoszenia do
Admin. „Gonca“
pod „Dla dziecka“.
KUPIĘ eleganckie
śniegowce albo za-
kopianki na 39 nr.
i ładną wiewianną
sukienkę na śred-
nią osobę. Kalwa-
rija 84—15. Krzy-
wiec.
KUPIĘ wziętynie
zamiennie używana
tutro damskie na-
męskie futro, no-
we rekawiczki,
damskie Nr. 6
Damski polk-zu
płaszcz albo na-
płaszcz radiowy. Zga-
żać się. Działoj
„Wielka“ 40—8.
KUPIĘ ubranie
męskie w dobrym
stanie na wzrost
i tuszę średnią. Po-
średnicy wyklucze-
ni. Portowa 12 m. 1.
KUPIĘ okragly
tort i meble do
kuchni. Oferty skła-
dać do Księgarni
Zamkowa 24 vis a
vis kośc. św. Jana.
KUPIĘ dobre fut-
ro na wzrost śred-
ni. Użupio (Zarze-
cze) 20—11. (9323)
KUPIĘ centryfugę
do ubrania oraz ko-
ciół miedziany.
Pracownia chemiczna,
Stefanska 24—4.
KUPIĘ męską kurt-
kę dłużej z ład-
nym kołnierzem
nadający się na
kurtkę, najchę-
tniej kolor bez i
brązowy, kołnier
z wycięciem skór-
nym. Piles (Zam-
kowa) 13, sklep ga-
lanteryjny od g.
10—4 pp. (9341)
KUPIĘ bednarke,
drut 4 mm., nitki
krótkie nr. 3 i 4 i
tylnokę. Sklep za
bawek. Gedmino
7.
MASZYNE do pi-
sania podręcz-
„Remington“ (po-
żądane z litewskim
alfabietem) kupię
natychmiast. Nau-
garduko 23—5.

Praca Lokale
KRAWCOWA kroj-
czyn potrzebna od
zaraz do pracowni
krawieckiej na bar-
dzo dobrych waru-
kach. „El-Va“ Ga-
dimino 15—3. (9131)
POTRZEBNA mło-
da osoba do go-
spodarstwa domo-
wego i do pracy
w sklepie. Działoj
(Wielka) 27, sklep
radio-elektro-tech-
niczny.
POTRZEBNA dzie-
wczynka do pomo-
cy w domu na sta-
le. Utrzymanie i
wynagrodzenie pie-
niężne. ul. Trakų
(Trocka) 9—5. Pral-
nia chemiczna.
POTRZEBNA oso-
ba do pomocy przy
2 małych dziećciach.
Utrzymanie i wy-
nagrodzenie. Siera-
kowskiego 14—2.
POTRZEBNA ma-
larka i wycieczna. Zyg-
munt (Zygmun-
towska) 12 m. 14.
Przyjmuję od godz.
9—1 i od 13—17.

TOMASZ
KORECKI
b. przedsiębiorca składu forte-
pianów i pianin w Wilnie,
po długich i ciężkich cierpie-
niach opatrzoną św. Sakramentami
zmarł dn. 1. I. 44. w wieku lat 59
Eksportacja zwłok ze szpitala
Św. Jakuba nastąpi dn. 4 sty-
cznia 1944 r. o godz. 9.0. O czym zawi-
adamiają pogrzebiarze w głębokim
smutku
Żona, Syn, Córka, Zięć
i Wnuczka

UWAGA
Wytwórnie Drewniaków
Aparat do wypalania
3 osobowy z pompą elektryczną
i kompletem sztuftów zamienić
na drzewo lub dyktę.
Literatu (z. Literacji) 11—3.

Firma
Świecicki i Szalkowski
(d. „MEBEL“)
Wilno, Działoj (Wielka) 25
poszukuje krajaży skór do klumpi,
stolarzy i robotników.

WALGIS TRUST
poszukuje do róbót statycznych
dobrych zdunów.
Zgłaszać się: Biuro techn. znę,
Tatarska 1.

Praca Lokale
KRAWCOWA kroj-
czyn potrzebna od
zaraz do pracowni
krawieckiej na bar-
dzo dobrych waru-
kach. „El-Va“ Ga-
dimino 15—3. (9131)
POTRZEBNA mło-
da osoba do go-
spodarstwa domo-
wego i do pracy
w sklepie. Działoj
(Wielka) 27, sklep
radio-elektro-tech-
niczny.
POTRZEBNA dzie-
wczynka do pomo-
cy w domu na sta-
le. Utrzymanie i
wynagrodzenie pie-
niężne. ul. Trakų
(Trocka) 9—5. Pral-
nia chemiczna.
POTRZEBNA oso-
ba do pomocy przy
2 małych dziećciach.
Utrzymanie i wy-
nagrodzenie. Siera-
kowskiego 14—2.
POTRZEBNA ma-
larka i wycieczna. Zyg-
munt (Zygmun-
towska) 12 m. 14.
Przyjmuję od godz.
9—1 i od 13—17.

LEKARZE
Dr. Med.
KAZIMIERZ
BIELIŃSKI
Choroby skórne i
weneryczne. Zyg-
munt (Zygmun-
towska) 12 m. 14.
Przyjmuję od godz.
9—1 i od 13—17.
Dr. FUNDOWICZ
STEFAN
Choroby nerwowe
i weneryczne. Św.
Jakuba (Św. Jak-
uba) 10—2. Przy-
jmuję od 14 do 18.
Dr. B. HANUSOWICZ
Choroby skórne
i weneryczne.
Przyjmuję od 9
—11 i od 17—19.
Piles (Zamkowa)
7—1.
Lekarz dentysta
IRENA
IZYCKA-HERMAN
Przyjmuję Portowa
4—12 od 10—12
i od 4—5.

z Daczków
ADELA DODA
po długich i ciężkich cierpie-
niach, opatrzoną św. Sakramen-
tami zmarła dn. 2 stycznia 44 r.
w wieku lat 60.
Wyprowadzenie zwłok z do-
mu żałoby przy ul. Nowowiejskiej
10 do kościoła św. Teresy
nastąpi on 5 stycznia o godz.
9.30 rano. Po nabożeństwie ża-
łobnym odędzie się pogrzeb
na cmentarzu Rossa, o czym
powiadamia pogrzebiarze w g-
łębokim smutku i żałobnym ża-
łodzinie

Pracownia
Drzewno-Tokarska
Dominikon (D. min. kańska) Nr. 12
wykonuje wszelkie roboty wcho-
dzące w zakres tokarstwa.
Naprawa starych kołowrotów
oraz poleca nowe.

BIURO
PODAŃ „Justitia“
pod fachowym kierownictwem eme-
ryta sędzi, Sniadecki (Sniadeckich) 4
(obok Sądu). (9397)

UWAGA!!! Młyn
średnica kamieni
65 cm. do kiera-
tu zamienić na opał.
Antokol 70 m. 8. o-
glądać codziennie
pięć niedziel.

UDZIELE lekcyj
gry na fortepianie,
akordeonie, gita-
rze, mandolinie, ba-
lajce, banjanie i
różnego rodzaju
harmonii z nut i
stuchu. Użupio (Za-
rzcze) 23—5 od g.
9—13 i 16—19.

JAROSŁAW PAHLKO
zmarł dnia 31. XII. 43 r.
w wieku lat 22
Pogrzeb odbędzie się we wtorek
4. I. 1944 r. o godz. 8-0j
w Trokach.
O czym powiadamiają Kolegów
i Znajomych
żalokowe i Kuzynstwo

Leopold-Władysław
JAXA
Po długich i ciężkich cierpie-
niach zmarł dn. 3 stycznia 1944 r.
przeżywszy lat 50.
Wyprowadzenie zwłok z domu
żałoby przy ulicy Kalwaryjskiej
154/2 odbędzie się dn. 5 stycznia
do kościoła Św. Piotra i Pawła,
poczym nastąpi pogrzeb na
cmentarzu Wojskowym na Antokolu
O czym powiadamiają pogrze-
biarze w smutku
Tęść i wychowawca Albina

Sanki-spacerówki
gotowe
i na zamówienie
Warsztaty stolarskie
Tilto (Mostowa) 1.

Meble
na przechanie bezinte-
resownie przyjmę z pra-
wem korzystan dla jednej osoby
z gwarancją i zachowanie w dobrym
stanie Wilnia (wileńska) 1. /19—6
Fabryka drewniaków.

100 R. Marek dam temu, kto
zdyskuje kota szarego z ciemnym
pasmem na brzuchu, noskę brązową,
dolną część pyska białą na brzusku
guz, puszysty ogon, waci się „Kity-
albo „alyszk“, który zginął od
godz. 4 do godz. 6 rano w dniu
31 grudnia ub. roku. Łaskawo
znalazcę proszę powiadomić ewen-
tualnie ednicie: znaleźć onego kota
pod adresem: okisto Nr 8. m. 2-a.

LEKARZ
Dr. Med.
KAZIMIERZ
BIELIŃSKI
Choroby skórne i
weneryczne. Zyg-
munt (Zygmun-
towska) 12 m. 14.
Przyjmuję od godz.
9—1 i od 13—17.

AKUSZERKI
MARIA
BRZEZINA
Liubarto (Grodzka)
27—1. Zwierzyńiec
ZOFIA
GRONEROWA
przyjmuje porody
i porody w domu
Wilno, ul. Konar-
skiego 12 — 6
J. KORCHOWA
Olanud (d. Holo-
derna) Nr. 4 — 1
MARIA
KILCZEWSKA
przyjmuje porod.
w domu, uzur-
porady. Zwierzy-
niec, Traidenis (d.
Litewska) 18 m. 2

z Michałowa
Julia Jazławska
po długich i ciężkich cierpie-
niach, opatrzoną św. Sakramen-
tami zmarła w Panu dnia 21
1944 r. w wieku lat 66.
Eksportacja zwłok z domu
żałoby przy ul. Jaiśto (d. Da-
brawskiego) do kościoła św. Ja-
kuba nastąpi dn. 4 stycznia b. r.
o godz. 9.30, po czym odbędzie
się pogrzeb na cmentarzu Rossa.
O czym zawiadamia pogrzebiar-
ze i znajomych pogrzebiar-
ze w g-
łębokim smutku
Rodzina

Potrzebni
CHŁOPCY
IDZIE CĘTA
od lat 15 wwyż do prac akordowych.
Zgłaszać się do firmy „ARBOR“
Vokietoj (Nemeka) 11-3,
tel. 1-72.

DNIA 22.IX.43
wyszędz do domu Cze-
slaw, syn Bolesła-
wa Maciejewskie-
go, lat 14, umyślo-
w chory. Ubra-
ny: granatowa
kurtka, kołnier
biały, spodnie czar-
ne, czapka okrągła,
zielone kanty, bo-
sy. Ktoby wiedział
cośkolwiek o losie
zaginioneo, pro-
szę podać do wia-
domości stroska-
nym rodzicom.
Maciejewski Bo-
lesław. Stacja Bie-
likonkie, koszar-
ka kolejowa Nr. 51

DN. 25. 12. zginął
szczeniak 4-5 mies.
rasy wilk, wabi się
„Bari“. Ktoby wie-
dział o nim, pro-
szony jest zawiado-
mie restaurację
„Elizium“ Gedmi-
no nr. 11. Wynagro-
dzenie dobre. (9325)
FKOWE dwa kol-
nierze z klapami
i kołnierzem popie-
łocowy z klapami o-
raz dwie mufki fo-
kowe zamienić na
opał. Palangos (d.
Poz.ńska) 2—5b,
wejście wprost z
ulicy, godz. 11—18.
(9381)

„EL-WA“ Gedmi-
no nr. 15—3. Prac-
owni krawiecka
wykonuje szybko i
tanie: 1. płaszcz,
futro, kostium,
trykotarstwo; 2. su-
knie, bielizna i
czapki - naciągane;
3. wszelkie repara-
cje garderoby mę-
skiej. (9379)

Dr. Med.
KAZIMIERZ
LUCIEWICZ
Spec. Choroby
skórne i weneryczne.
Wilnia (Wile-
ńska) 28 m. 32.
Podwórze II, przy-
jmuje od g. 10—12
i 14—17.
Dr. Med.
W. MORAWSKI
b. st. asystent kil-
niki U S B. Choro-
by skóry, wene-
ryczne, pielow-
Przyjmuje koso-
wych i prywatnych
Sw. Mykolo (św.
Michalski) 6 m. 1.
Od g. 9—13 i 16—18.

z Michałowa
Maria z Geczewiczów
Michałowa Łaska
opatrzoną św. Sakramentami
zmarła dn. 2 stycznia 1944 r. w
wieku lat 87.
Wyprowadzenie zwłok do ko-
ścioła św. Jakuba nastąpi w dn.
5 stycznia b. r. o go z 9 rano,
po czym odbędzie się nabożeń-
stwo żłobne i pogrzeb na cmen-
tarzu Rossa, o czym zawiada-
mia krewnych i znajomych
Rodzina